

Toprak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ocak 2020

Büyümeye ramak kala, azizim...
Bir gidişin ardından süzülen isyanın gözyaşı
Kambersiz bir isyan bu üstelik:
Muğlak bir acı,
Topu kaleye attığım da bir hümayun
Aşka bağdaş kuran
Gaipten gelen hezeyan
Kurşunlanan tasaların taslağı
Elbet ithafım yokluğa...

İnkârı elden ele geçen bir hatıra
Kimine göre çok nadir bir senaryo
Göğün kumpanyası aşka sırdaş
Bir türküde sezilerin oynaşı
Dümdüz bir zeminde serilmiş üçgen açılar
Zanların muadili zemheri:
Kaynayan her harede sözcükler kırağı çalan
İsyankâr töhmetlerden kaçmanın da
Bir yolu olsa keşke.

Kenetlendiğim duygular Hakka dönük yüzüm
Maviden bir cinnet öncemde saklı
İçimdeki dehliz elbet aşkın skalası
Geçirgen olmayan muradın kili
Yapışırken sırtıma
Şükürler olsun ki alnımın akı ile geldim huzuruna.

Bir rubai ki...
Geri dönüşümü olmayan bir şiir:
Önce kirvesi yüreğin
Sonra kisvesi özrün
Kinetik bir acı dolgun yüreklerden taşan
Kanıksanası rahmetin bekası
Elbet yarına odaklı bir teamül
Kıpraşan hükümlerin de geçit vermediği

Günbegün sırttan nice mizansen
Dolgusu mu ömrün?
Yeter ki yürekten inan.

Kül bastı yetiler azığa alıp da düşleri
Seyrüseferi ölümün
Kayan zeminde
Bil mukabil, aşk meleği...
Sefasını sürmekse özlemin
Kehanetlerin izini nasıl da sürerim.
Koynumda yıldızlar
Ve aşkın haritası bir hürmette
Boşluğa uzanan ellerim
Tininde hasrete ve acıya da kefilim.

Kayrası dünün;
Sefertasında hüznün nice kılçık
Balık hafızalı şairin olsa keşke zimmeti
Düş doğuran yüreğin de ederi olsa keşke:
Edimlerde hezeyan;
Endamlı bir yok oluş
Varlık kadar sıra dışı
Geriye dönüş mü yoksa muadili başlangıcın?
Hiç bitmemiş gibi
Yeniden iz düştüğüm zemin
Lafügüzaf hayallerin ırgat yolculuğu
Bir kanadı bir de hayalleri Anka kuşunun
Doğup küllerinden mutlak geçmişin.

Satırlarda kazılı nice serzeniş
Alıp veremediğim mademki kendimle, sefil benliğim:
Bir hurafe de sen gönder maziye
Yarına bağdaş kurduğum her hükümle
Sarılaçağım ödeyeceğim bedellere:
Tüten duman
Yanık kokusu elbet toz duman
O mıntıka:
Arda kalan koca ömürden
Son bir saniye

Kırptığın gözlerinden dökülen de değil çamur
Yitip gittiğim toprakta kalacak bedenim.

Azat edilesi ruhun da özgürlüğüne
Şahit kuşlar
Yedieminde esir düştüğüm hislerimden de
Uzakta kalacağım günün özlemine düşkün martılar
Hizaya gelen evren
Tabuları yıkamadığım kadar da
Kendime verdiğin ziyan
Ve işte müridi olduğum tastamam
Yeter ki kefil ol servetine, dercesine...
Hani taşıdığım en derinde
Rabbimle sırdaş kefaretin
Kalp gözüne binaen
Hassas terazide tartıldığım
Layığı ile yaşadığım kadar...